

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o V 129334 24 Gž 2
Brčko, 09.10.2024. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Drpljanin Šejle kao predsjednika vijeća, Lučić Vuka i Klaić Ilje, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojeg zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, protiv protivnika predlagača R.Z. iz B., zastupane po punomoćniku Mulahalilović Osmanu, advokatu iz Brčkog, radi određivanja naknade za eksproprisane nekretnine, odlučujući o žalbama predlagača i protivnika predlagača izjavljenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o V 129334 23 V 2 od 30.11.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.10.2024. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalbe predlagača i protivnika predlagača se ODBIJAJU kao neosnovane i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o V 129334 23 V 2 od 30.11.2023. godine, POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o V 129334 23 V 2 od 30.11.2023. godine, odlučeno je na slijedeći način:

„I

Određuje se novčana naknada ranijem vlasniku eksproprisanih nekretnina R.Z., kći S. iz B., za nekretnine eksproprisane rješenjem Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko pravne poslove broj UP-I-30-000016/12 od 13.02.2020. godine i to:

1. za zemljište označeno kao:
 - parcela broj 535/24 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 539 m²,
 - parcela broj 535/58 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 548 m²,
 - parcela broj 494/20 „Rjekinovača“, njiva 6. klase, površine 285 m²,sve upisane u zk. ul. broj 216 privremenog registra k.o. B.1 u ukupnom iznosu od 41.160,00 KM;
2. za voćne zasade šljive i jabuke:
 - na parceli broj 535/24 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 539 m²,

na parceli broj 535/58 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 548 m²,
na parceli broj 494/20 „Rjekinovača“, njiva 6. klase, površine 285 m²,
u ukupnom iznosu od 28.882,80 KM.

II

Obavezuje se predlagač da protivnici predlagača isplati iznose iz tačke I ovog rješenja u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2023. godine kao dana donošenja rješenja, pa do konačne isplate.

III

Obavezuje se predlagač da protivnici predlagača isplati iznos od 5.133,20 KM na ime troškova vanparničnog postupka, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ovog rješenja.“

Protiv navedenog rješenja žalbe su blagovremeno izjavili i predlagač i protivnik predlagača.

Predlagač prvostepeno rješenje pobija zbog povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud žalbu usvoji, prvostepeno rješenje preinači tako da naknadu za eksproprisane nekretnine i voćne zasade odredi prema procjeni Direkcije za finansije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Protivnik predlagača prvostepeno rješenje pobija zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovom sudu da njenu žalbu uvaži, prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili „da žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači u skladu sa odredbom člana 350. stav (1) tačka b) i d) ZPP-a Brčko distrikta BiH“.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Nakon što je prvostepeno rješenje ispitaio u smislu odredbe člana 341. u vezi sa odredbom člana 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 28/18 i 6/21 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) i odredbom člana 2. Zakona o vanparničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 5/01 i 36/17 – u daljem tekstu Zakon o vanparničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja iz slijedećih razloga:

Predmet raspravljanja i odlučivanja u ovom postupku je određivanje naknade protivniku predlagača za eksproprisano zemljište označeno kao parcela broj 535/24 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 539 m², parcela broj 535/58 „Đurino polje“, njiva 6. klase, površine 548 m², parcela broj 494/20 „Rjekinovača“, njiva 6. klase, površine 285 m², sve upisane u zk. ul. broj 216 privremenog registra k.o. B.1 i za voćne zasade šljive i jabuke na tim parcelama, budući da pred nadležnim organom uprave predlagač i protivnik predlagača nisu postigli sporazum o naknadi, kada

saglasno odredbi člana 142. Zakona o vanparničnom postupku, sud određuje naknadu.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, postupajući u skladu sa uputama sadržanim u rješenju ovog suda broj 96 o V 129334 22 Gž od 28.12.2022. godine (očiglednom greškom u uvodu rješenja naznačena 2021. godina u datumu donošenja), a prihvatajući nalaz stalnog sudskog vještaka poljoprivredne struke zajedno sa dopunom urađenom u ponovnom postupku u pogledu utvrđenja tržišne vrijednosti ekspropisanih nekretnina i voćnih zasada, prvostepeni sud je primjenom odredbe člana 142. Zakona o vanparničnom postupku u vezi sa odredbama članova 33. i 40. stav (1) Zakona o eksproprijaciji nekretnina u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH”, br. 18/18 – prečišćeni tekst i 30/20 – u daljem tekstu Zakon o eksproprijaciji) i odredbom člana 3. stav (1) Zakona o visini stope zatezne kamate („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br. 2/02, 25/08 i 33/18), odlučio kao u stavovima prvom i drugom izreke pobijanog rješenja, dok je odluku o troškovima postupka, sadržanu u stavu trećem izreke pobijanog rješenja, donio na osnovu odredbi članova 26. stav (3) i 146. Zakona o vanparničnom postupku, odredbe člana 27. Zakona o eksproprijaciji i odredbi članova 12, 13. i 16. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni novine Federacije BiH”, br. 22/04 i 24/04).

Po ocjeni ovog suda, ni predlagač ni protivnik predlagača nisu izjavljenim žalbama doveli u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja prvostepenog suda.

Prije svega, nije osnovano ukazivanje u žalbi predlagača da u ponovnom postupku prvostepeni sud nije postupio u skladu sa uputama ovog suda iz rješenja od 28.12.2022. godine, budući da je shodno odredbi člana 339. Zakona o parničnom postupku, u ponovnom postupku prvostepeni sud izveo sve procesne radnje i raspravio sva sporna pitanja na koja ga je upozorio Apelacioni sud u svom rješenju, da bi potom pravilnom primjenom odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku, nakon izvršene brižljive i savjesne ocjene izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i svih zajedno, pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio relevantne norme materijalnog prava.

U tom kontekstu, pravilno je prvostepeni sud u konkurenciji dva dokaza na istu okolnost (procjena Komisije za utvrđivanje iznosa naknade u postupku eksproprijacije nekretnina broj 908/18 od 22.11.2028. godine i procjena tržišne vrijednosti sadržana u dopuni nalaza i mišljenja vještaka poljoprivredne struke), prihvatio dopunu nalaza i mišljenja vještaka poljoprivrede struke i stoga tržišnu vrijednost predmetnog zemljišta utvrdio u ukupnom iznosu od 41.160,00 KM (30 KM po 1 m²), budući da su dopunski nalaz i mišljenje zasnovani na više parametara od procjene Komisije organa tuženog, te da je vještak svoj nalaz sačinio na bazi podataka o ponudi na tržištu radi prodaje, o realizovanim prodajama u bližem okruženju u vrijeme blisko vremenu određivanja naknade, uz ocjenu obavještenja notara i pravnog režima zemljišta, njegovog položaja i ostalih pogodnosti, a što je sve adekvatno i dovoljno obrazloženo na stranama devetoj pasusi četvrti i peti i desetoj pasusi prvi, drugi i treći obrazloženja pobijanog rješenja, koje kao takvo (obrazloženje ocjene nalaza i mišljenja vještaka) u potpunosti prihvata ovaj sud. Pri tome, ukazivanje u žalbi da je vještak tržišnu vrijednost odredio tako što je

„uspoređio predmetnu nekretninu sa zemljištem firme F.d.o.o.B. i H.d.o.o.B., koje predstavljaju građevinsko zemljište“, ne utiče na pravilnost ocjene ovog dokaza od strane prvostepenog suda, s obzirom da ovu okolnost predlagač prvi put iznosi u žalbi (na taj način nije osporavao dopunski nalaz i mišljenje tokom njegovog izvođenja pred prvostepenim sudom), a ni konstatacija vještaka u dopunskom nalazu da je „prije pet godina u dijelu ispod naselja Prutače kupio 500 m² zemljišta za 15.000,00 KM, odnosno za 30,00 KM po m²“, kod toga da je dopuna nalaza i mišljenja, saglasno rješenju ovog suda od 28.12.2022. godine, tržišnu vrijednost predmetnih nekretnina, zasnovala na (drugim) objektivno mjerljivim parametrima za utvrđivanje tržišne vrijednosti u skladu sa odredbom člana 33. stav (1) Zakona o eksproprijaciji.

Bez osnova je i ukazivanje u žalbi predlagača da je prvostepeni sud mogao samo da prihvati procjenu tržišne vrijednosti voćnih zasada po jednoj od varijanti koju je sačinio vještak poljoprivredne struke i da je trebao prihvatiti „Varijantu 2 iznesenu na strani 4. Nalaza i vrijednost 65 stabala šljive utvrditi u iznosu od 16.380,00 KM, a vrijednost 32 stabla jabuke u iznosu od 12.096,00 KM“, odnosno da je sud „naknadu odredio prema vlastitoj procjeni čime je faktički postupao mimo zahtjeva stranaka u postupku“, da je „sud bio dužan da vještaku odredi zadatak o eventualnom periodu plodonošenja od 6 godina i spram toga krajnjem iznosu, a ne da sam izračunava period i iznose i tome utvrđuje naknadu koja nije u skladu sa pravilima struke“, imajući u vidu da je prvostepeni sud, polazeći od stručnih činjenica iznesenih od strane vještaka (da su voćni zasadi protivniku predlagača eksproprijisani u momentu kada su bili u fazi punog plodonošenja, odnosno u 15. godini starosti, da bi davali plod još 10 godina, da šljiva i jabuka počinju da rađaju od treće godine nakon zasada i da počev od treće do sedme godine daju prinos od 40 %, a da puni prinos po voćki dostižu od sedme godine pa nadalje, da od 20. pa do 25. godine polako počinje da opada količina prinosa po stablu, da je prinos na ime plodova po jednoj sadnici šljive 60,00 KM, a po jednoj sadnici jabuke 90,00 KM, odnosno da je otkupna cijena šljive 1,00 KM, a jabuke 1,50 KM, te da je godišnji prinos i šljive i jabuke 60 kg po stablu i da su troškovi održavanja u iznosu od 30 % od prinosa odnosno vrijednosti dobijenih plodova), prostom matematičkom računom, izračunao izgubljenu dobit protivnika predlagača na ime oduzetih stabala šljive i jabuke saglasno odredbama članova 185, 189. stav (1) i 190. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu ZOO), odnosno u svemu postupio saglasno uputama iz ukidajućeg rješenja ovog suda od 28.12.2022. godine (o pravilnosti ovakvog načina obračuna novčane naknade za oduzete voćne zasade će biti više riječi u nastavku ovog obrazloženja, u dijelu koji se odnosi na žalbu protivnika predlagača).

Što se tiče žalbe protivnika predlagača, istom se pobija samo odluka o naknadi za voćne zasade, s obzirom da, iako u žalbi opisuje procenat godišnjeg porasta cijene zemljišta na predmetnoj lokaciji, u žalbi jasno navodi da „bez obzira na sve navedeno ne ulaže žalbu na procijenjeno zemljište od strane vještaka poljoprivredne struke“ (s tim da je prvostepeni sud i u tom dijelu osporavanja nalaza i mišljenja od strane protivnika predlagača, u obrazloženju svoje odluke, iznio argumente postupanja – na strani devetog pasus prvi obrazloženja pobijanog rješenja).

Odluka prvostepenog suda sadržana u stavu I tački 2. izreke pobijanog rješenja, kojom je protivniku predlagača za voćne zasade šljive i jabuke na predmetnim parcelama određena naknada u ukupnom iznosu od 28.882,80 KM je, po stajalištu ovog suda, pravilna i zakonita i nije dovedena u pitanje žalbenim tvrdnjama protivnika predlagača da je naknada trebala biti dosuđena do kraja vijeka plodonošenja, da je protivniku predlagača oduzeto pravo na imovinu „i to dobit od uroda šljive za 18 godina”, da se treba praviti razlika kod potpune i nepotpune eksproprijacije i da se po principu primijenjenom od strane prvostepenog suda naknada može dosuditi samo kod nepotpune eksproprijacije (provođenja podzemnih ili nadzemnih vodova struje ili vode i slično, dakle, bez oduzimanja zemljišta), da nekretnina „nije trgovačka roba koja se može kupiti u trgovini”, da se nada da „promjena pravnog stajališta u vezi naknade za voćna stabla u slučaju eksproprijacije zemljišta, nema veze sa budućom eksproprijacijom za potrebe autoputa Tuzla-Bijeljina i Tuzla-Orašje i da nema za cilj čuvanje budžeta”, odnosno da nema veze „sa voćnjacima južnog dijela Distrikta”, da „moli da Apelacioni sud na građevinsko-privredno upravnom odjelu u skladu sa svojim internim aktima zauzme jedinstveno pravno stajalište”, da je prvostepeni sud povrijedio odredbu člana 271. Zakona o parničnom postupku, da je „vještak Bečić podlegao nečijem pritisku, jer je rodnost šljive sveo na prosjek od 60 kg, umjesto da se držao prosjeka između 50 i 250 kg po stablu, a taj prosjek je 150 kg po stablu” odnosno da se „postavlja pitanje zbog čega je vještak Bečić Sead podlegao pritisku, pa u nalazima navodi da šljiva živi 25 godina, iako agronomija kao nauka navodi da šljiva živi između 30 i 40 godina, te da je prosjek životnog vijeka šljive 35 godina” i da je pravno stajalište iz rješenja Apelacionog suda od 28.12.2022. godine suprotno „agronomiji kao nauci” (u prilogu žalbe dostavio je kopiju strana 294, 370 i 371 knjige „Savremeno voćarstvo”, drugo izmjenjeno izdanje, 2008. godina, autora dr. Miladina M. Šoškića, izdavač Partenon, Beograd, Simina 9A).

Naime, kako je to navedeno i u rješenju ovog suda od 28.12.2022. godine, voćni zasadi ulaze u imovinu koja se definiše kao skup imovinskih prava i obaveza jednog lica, a oduzimanjem voćnih zasada od protivnika predlagača njegova imovina ne samo da je umanjena, već je spriječeno i njeno povećanje, čime mu je prouzrokovana šteta koja se može potpuno izraziti i naknaditi u novcu, pa stoga primjenom jednog od osnovnih principa naknade štete regulisanog članom 189. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89 – u daljem tekstu ZOO), protivnik predlagača ima pravo na naknadu štete, a obim i visina štete prouzrokovana oduzimanjem od protivnika predlagača voćnih zasada na eksproprijisanom zemljištu se raspravlja i naknada određuje u novčanom iznosu potrebnom da se njegova materijalna situacija dovede u takvo stanje koje će biti pokazatelj njegovog ekonomskog potencijala kao da oduzimanja (izvlaštenja) nije ni bilo.

Dakle, polazeći od toga da je odgovorno lice dužno uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala (član 185. ZOO-a) i da će sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzrokovanja štete dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kome bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja (član 190. ZOO-a), ovaj sud je stava da, za voćne zasade oštećeniku pripada naknada u vidu novčanog ekvivalenta za izvlaštenu drvenu masu voćnih zasada i izgubljena dobit na ime plodova koje bi taj voćni zasad davao u budućnosti, ali ne, kako to protivnik predlagača u žalbi navodi,

do kraja vijeka eksploatacije tog voćnog zasada, nego onoliko godina koliko je potrebno za podizanje te vrste voćnog stabla i njegov razvoj do stadijuma davanja plodova, ukoliko se radi o voćnim zasadima koji su u periodu izvlaštenja bili u stadijumu plodonošenja (uzimajući u obzir i okolnost kada stupa u fazu punog plodonošenja, te okolnost da nabavka, sađenje i uzgoj do faze plodonošenja nose sasvim izvjesno određene troškove, kako je to učinio prvostepeni sud na strani dvanaestoj pasus prvi obrazloženja pobijane presude), kakva je situacija u konkretnom slučaju (za razliku od situacije kada voćni zasadi nisu počeli davati plodove, u kom slučaju se naknada utvrđuje prema visini troškova potrebnih za nabavku, sađenje i uzgoj takvih sadnica). Tim prije, što se u tom slučaju, odnosno kada novi voćni zasad otpočne sa periodom plodonošenja, prema redovnom toku stvari i očekuje da oštećeni do kraja perioda eksploatacije tog (novog) voćnog zasada svakako ostvaruje korist u vidu plodova koje bude davao taj (novi) voćni zasad u periodu daljnje eksploatacije. Jer, u suprotnom, po redovnom toku stvari, protivnik predlagača na osnovu određene i isplaćene naknade, ima mogućnost kupiti odgovarajuće zemljište i zasaditi izvlaštene voćne zasade, pa bi u situaciji kada nakon što kupi zemljište i zasadi voćne zasade, a nakon što isti, protekom vremena i adekvatnim tretmanom, uđu u period punog plodonošenja (ovdje sedma godina), ostvarivao dvostruku korist, kako na osnovu prinosa novozasađenih voćki, tako i na osnovu rješenja odnosno odluke suda kojim je protivniku predlagača određena naknada u iznosu koji predstavlja novčani ekvivalent na ime prinosa do kraja vijeka plodonošenja (ovdje još deset godina), a što bi svakako bilo u suprotnosti sa odredbama članova 185, 189. i 190. Zakona o obligacionim odnosima, odnosno principom potpunog obeštećenja.

Pri tome, ukazivanje u žalbi da šljiva u prosjeku godišnje rodi 150 kg i da je životni vijek šljive 35 godina (a ne 60 kg i 25 godina kako je vještak iskazao u svom nalazu i mišljenju), ne utiču na pravilnost pobijanog rješenja, budući da te okolnosti protivnik predlagača iznosi prvi put u žalbi (trebao ih je isticati prilikom izvođenja dokaza vještačenjem po vještaku poljoprivredne struke i njemu suprotstaviti pokazatelje koji su sadržani u stručnoj literaturi koju prilaže uz žalbu), tim prije kada je, a što se isčitava iz zapisnika sa ročišta održanog pred prvostepenim sudom dana 30.11.2023. godine (i preslušavanjem tonskog zapisa ročišta) punomoćnik protivnika predlagača jasno kazao da ne osporava nalaz i mišljenje vještaka u dijelu kojim je istaknuto da prosjek godišnjeg roda jednog stabla šljive iznosi 60 kg.

Nadalje, odredbom člana 271. Zakona o parničnom postupku, na povredu koje odredbe se protivnik predlagača u žalbi poziva, je propisano da sud može, na prijedlog stranke, odrediti izvođenje dokaza vještačenjem kada je radi utvrđivanja ili razjašnjenja određenih činjenica potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. To znači da, na bazi stručnog znanja sa kojim raspolaže, zadatak vještaka je da sudu prezentuje i razjasni određene stručne činjenice (ovdje pitanja koliko su predmetni voćni zasadi bili stari i u kojoj fazi su izuzeti, koliko je potrebno da zasađeno stablo šljive/jabuke počne da daje plodove i kada stupa u fazu punog plodonošenja odnosno kada se rod smanjuje, koliki je životni vijek šljive/jabuke, koliko po kilogramu u prosjeku godišnje rodi jedno stablo, koliki su troškovi održavanja i otkupna cijena šljive itd....), dok je pitanje određivanja naknade za izuzete voćne zasade pravno pitanje, za koje je isključivo nadležan sud, budući da on tumači i primjenjuje odredbu člana 33. Zakona o eksproprijaciji u vezi sa gore citiranim odredbama ZOO-a na kojima je ovaj dio odluke prvostepenog suda zasnovan,

odnosno shodno odredbi člana 148. Zakona o vanparničnom postupku, u ovom posebnom vanparničnom postupku imovinskog karaktera, nakon što utvrdi bitne činjenice, donosi rješenje kojim određuje oblik i obim, odnosno visinu naknade za eksproprisanu nepokretnost (i na njoj zasađena voćna stabla).

Što se tiče ukazivanja od strane protivnika predlagača na promjenu dugogodišnjeg postupanja sudova u Distriktu po ovom pitanju i prijedloga za usvajanje pravnog shvatanja, valja reći da sud u postupku primjenjuje materijalno pravo po vlastitoj ocjeni i nije vezan za navode stranaka u pogledu primjene materijalnog prava, odnosno da se rad suda u našem pravnom sistemu bazira na osnovnim principima samostalnosti i nezavisnosti i da sudska praksa nije izvor prava. Međutim, u cilju poštovanja pravne sigurnosti i jednakosti u postupanju, svaka promjena ustaljenog postupanja suda treba biti opravdana jasnim, argumentovanim i dovoljno obrazloženim (preciznim) razlozima, a ne mora nužno biti praćena zauzetim pravnim shvatanjem određenog odjeljenja suda, tim prije uvažavajući karakter pravnih shvatanja sudova, odnosno sadržaj odredbe člana 19. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, br. 66/12, 40/14, 54/17, 60/17 – ispravka, 30/18 i 83/22), koja određuje da se pravna shvatanja sudskih odjeljenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dostavljaju nižim sudovima i upućujućeg su karaktera. Dakle, promjena može biti uspostavljena i pojedinačnom sudskom odlukom, koja će sadržavati jasne razloge postupanja (tumačenja i primjene relevantnih normi na način koji se razlikuje od prethodnih odluka), kao što je u konkretnom slučaju učinjeno, uz napomenu da je različit pristup u odlučivanju po ovom pravnom pitanju od strane Apelacionog suda iskazan, kako u procesnim tako i u meritornim odlukama, prije donošenja odluka u ovom vanparničnom predmetu (predmet broj 96 o V 122567 24 Gž 2) i takvo postupanje je praćeno objavom tih odluka, kako na službenoj internet stranici suda (u sekciji nove odluke i u dijelu sekcije sudske prakse suda) tako i u odgovarajućim bazama sudskih odluka u Bosni i Hercegovini (Portal sudske prakse u Bosni i Hercegovini).

Konačno, uz napomenu da je nakon promjene postupanja praksa ovog suda konzistentna po ovom pitanju i da je usaglašena sa postupanjem ostalih sudova u Bosni i Hercegovini, valja reći i da su apsolutno subjektivne i neosnovane tvrdnje protivnika predlagača vezano za razloge promjene načina postupanja, polazeći od toga da ovaj sud odluke donosi isključivo na bazi zakona i ostalih pozitivnih propisa, postupajući u okviru svojih nadležnosti bez diskriminacije ili favorizovanja učesnika u postupku (stranaka) po bilo kom osnovu.

Na osnovu izloženog, valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja na osnovu odredbe člana 357. stav (1) tačka b) Zakona o parničnom postupku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Šejla Drpljanin